LEVE SINT-NICOLAAS!

4 december 1958 ★
BELGIE : 6 FR.

Walt Disney
Mickey

Nr 426 9e jaar - 20 blz. magazine WEEKBLAD

Mickey roept op...

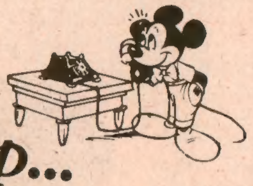

Halla, hallo, beste jongens en meisjes,

DE wereld rond worden heiligen aanroepen. Weinigen echter genieten de vermaardheid van Sinterklaas. Niet alleen is hij de schutspatroon der kinderen, ook grote mensen kozen hem tot beschermheilige.

Bisschop van Myre ten tijde der grote Christenvervolging, werd hij op bevel van Diocletianus doodgemarteld. Maar voordien kreeg hij de gelegenheid een mirakel te doen : drie kinderen, door een beenhouwer geslacht en in stukken gesneden als waren ze biggetjes, wekte hij terug tot het leven op. Dat is ook de reden waarom hij schutspatroon der kinderen werd.

Acht jaar geleden, hebben wij jullie reeds verteld hoe hij, om een geruïneerd edelman zijn drie dochters te helpen uithuwelijken, ongezien drie goudbeurzen bij de nobele heer achterliet. Aldus werd hij de schutspatroon der armen.

Maar wie kan ons vertellen, waarom de bisschop van Myre de beschermheilige der zeevaarders wordt genoemd ? Trouwens, in de Middeleeuwen was de goede Sint de schutspatroon van een heleboel mensen : van de reizigers, de verdrukten, de ontluikende burgerij en over 't algemeen van alle zwakken tegenover de sterken.

Sinterklaas wordt de wereld rond gevierd. Maar in sommige landen, zoals in België, Nederland, Griekenland, Frankrijk, Italië en Engeland, geniet hij een biezondere populariteit.

De Amerikanen die ver van Myre af wonen, noemen hun Kerstmannetje Sinterklaas (Santa Claus). Logischerwijs gedenken zij dus Sinterklaas de 25ste december. Jullie moeten dus de jonge Amerikanen niet benijden, integendeel : jullie hebben Sinterklaas en daarenboven nog 't Kerstmannetje.

Mickey

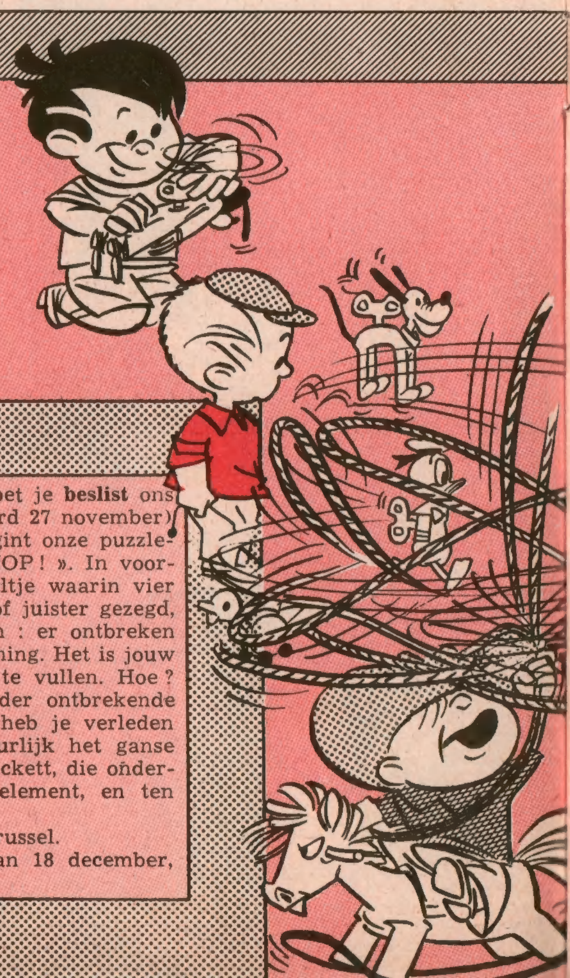

DE LIJST DER WINNAARS VAN ONZE PRIJSKAMP

1, 2, 3... Hop!

verschenen in onze nrs 413, 414, 415 en 416, is op pagina 19 te vinden.

Als je het nog niet hebt, dan moet je **beslist** ons nummer van vorige week (gedateerd 27 november) kopen. In dat nummer immers begint onze puzzle-tombola « EEN, TWEE, DRIE... HOP! ». In voornoemd nummer vind je 'n tafereeltje waarin vier onzer beste vrienden voorkomen; of juister gezegd, zij zouden erin moeten voorkomen : er ontbreken inderdaad vier deeltjes aan de tekening. Het is jouw rol nu deze tekening verder aan te vullen. Hoe?

Wel, elke week verschijnt een der ontbrekende deeltjes in onze magazine. Aldus heb je verleden week Pinocchio's hoofd op zijn plaats geplakt. In de allereerste plaats heb je natuurlijk het ganse tafereeltje op een briefkaart geplakt, daarna Pinocchio's hoofd; vervolgens Jiminy Crickett, die onderaan pagina 20 van dit nummer voorkomt; naaste week Bongo, derde ontbrekend element, en ten tenslotte, hop! Kaduin de week daarop.

En dan stuur je de briefkaart met de volledige puzzle naar de Hopstraat 47, te Brussel.

De prijzenlijst zal in het nummer van de vierde en laatste week, namelijk dat van 18 december, verschijnen.

VOLGENDE DONDERDAG : **DE MENS**

EEN SINTERKLAAS-SPROOKJE

DE MUIS EN MENEER APPELBOOM

Door de hoop, die hij wekt, en de beloften, die hij inhoudt, is de vooravond van een feest doorgaans rijker aan vreugde en stemming dan de feestdag zelf.

Meneer Appelboom maakte deze opmerking voor zichzelf als hij dacht aan de mooie avonden van zijn jeugdjaren, zoals het Sint-Niklaasfeest, toen hij zijn klomp in de gedoofde haard zette, het hart vol blij verlangen naar de volgende dag.

Thans was Meneer Appelboom een oude man, die alleen leefde en geenszins rijk was en die zijn herinneringen aan langvervlogen dagen eigenlijk een beetje vreesde. Die dag had de kalender hem 's morgens de 5e december aangekondigd en in de straten, waar een ijskoude noordenwind waaide, had hij zoveel prachtig versierde uitstalramen gezien, dat de eenzaamheid en de behoefte zwaarder op hem drukten dan ooit.

Op het ogenblik dat hij zijn oud en onderkomen huisje wilde binnengaan, struikelde hij over een voorwerp en viel bijna op het voetpad.

Eerder slecht geluimd bekeek hij het schuldige ding en zag dat het een versleten klomp was, die alle kleur verloren had tijdens zijn verblijf in de goot.

— Lelijke... begon hij, maar hij voleindigde het verwijt niet. Hij nam de klomp integendeel voorzichtig, bijna zelfs met tederheid op.

— Een klomp... et dat dan nog op de vooravond van Sint-Niklaas... Wel, wel... heeft men me destijds niet verteld, dat iedereen recht heeft op één mirakel in zijn leven? Ik zal die klomp dus maar eens onder de schouw neerzetten, zoals vroeger... toen ik nog in al die sprookjes geloofde!

Meneer Appelboom deed zelfs meer dan dat: hij ging weer naar buiten om in de groentewinkel een mooie wortel te kopen, evenals een raap, waar hij zijn vondst mee opvulde.

Dicht bij de kachel, die overigens niet al te best brandde, verkreeg de klomp een minder armoedig uitzicht en de wortel glom alsof hij zelf in vuur en vlam stond.

Meneer Appelboom rookte zijn pijpje met meer genoegen dan gewoonlijk en vond er zelfs een zekere voldoening in te luisteren naar de hagelstenen, die tegen de vensterluiken ploften.

Hij dacht aan de grote beschermheilige van alle kinderen, aan de ezel die over de daken snelde, aan de kwade en knorrende Zwarte Piet, gewapend met stok en zak.

En toen zijn pijp was leeggerookt zoals de kachel was leeggebrand legde hij zich te bed, het hart zonderlingerwijze vervuld van hoop...

... ...

's Anderendaags stond de klomp op dezelfde plaats als de avond tevoren en noch de wortel noch de raap waren verdwenen.

— Natuurlijk, zei Meneer Appelboom binnensmonds, maar in de grond voelde hij zich bedrogen en ontgoocheld.

Plots sprong hij op: naast de klomp bemerkte hij een kleine grijze muis, die belang scheen te stellen in de wortel, zich waarschijnlijk afvragend of die lekkernij in haar smaak zou vallen.

Nu was het een feit dat de muizen een ereplaats bekleedden op de lijst van de dieren en zaken, waarvoor Meneer Appelboom een diepe afkeer koesterde.

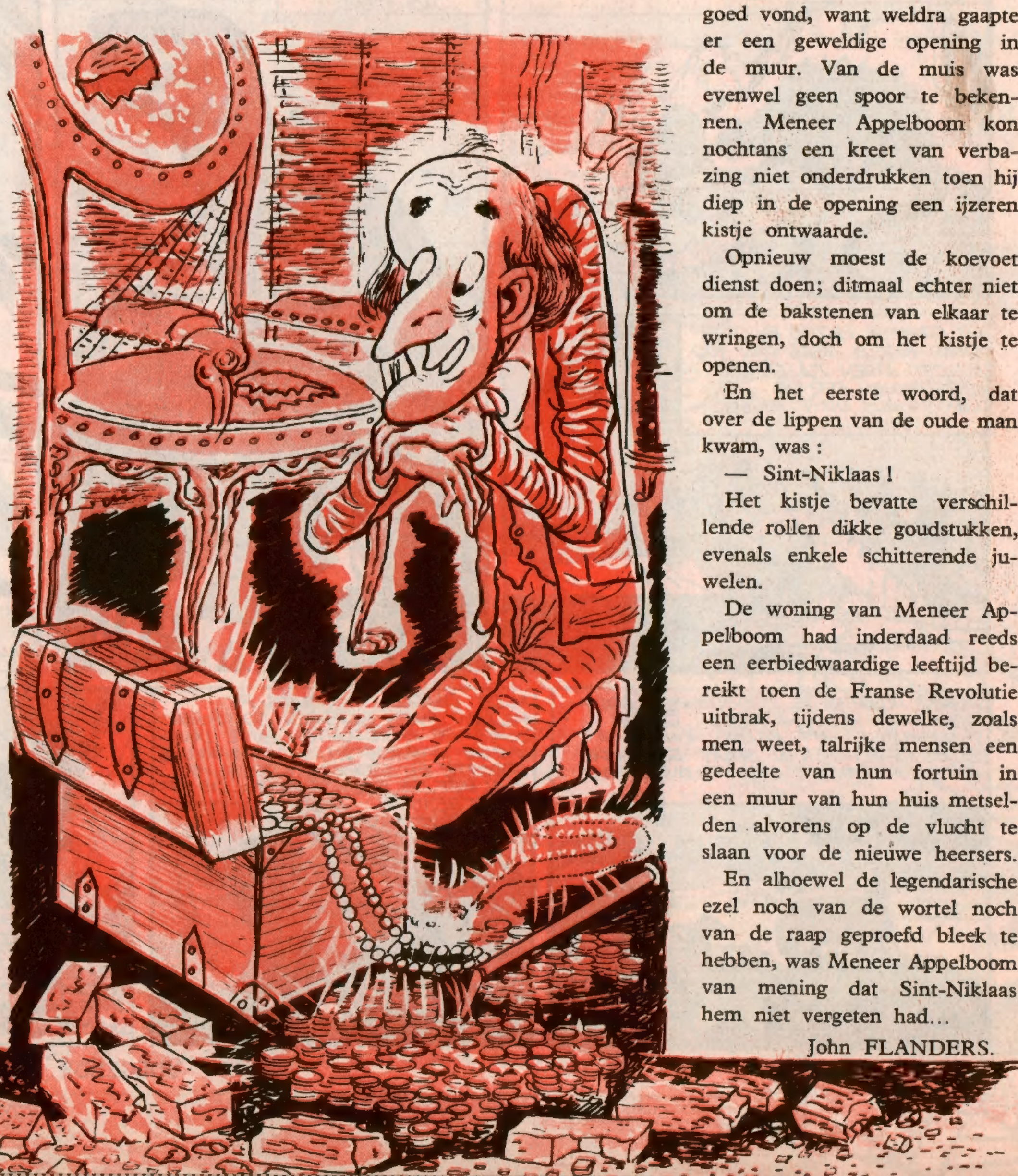

— Ziedaar mijn Sint-Niklaasgeschenk! mompelde hij kwaad, naar een bezem grijpend.

De muis wachtte echter niet langer en liep vliegensvlug naar de muur waar ze door een klein gaatje verdween.

— Geen ongedierte in mijn huis! gromde Meneer Appelboom. Ik zal die muis eens gauw verjagen.

Hij nam een hamer en een koevoet en begon het kleine gaatje in de muur te vergroten, denkende het diertje aldus te kunnen vangen.

De bakstenen bleken minder weerstand te bieden dan hij goed vond, want weldra gaapte er een geweldige opening in de muur. Van de muis was evenwel geen spoor te bekennen. Meneer Appelboom kon nochtans een kreet van verbazing niet onderdrukken toen hij diep in de opening een ijzeren kistje ontwaarde.

Opnieuw moest de koevoet dienst doen; ditmaal echter niet om de bakstenen van elkaar te wringen, doch om het kistje te openen.

En het eerste woord, dat over de lippen van de oude man kwam, was:

— Sint-Niklaas!

Het kistje bevatte verschillende rollen dikke goudstukken, evenals enkele schitterende juwelen.

De woning van Meneer Appelboom had inderdaad reeds een eerbiedwaardige leeftijd bereikt toen de Franse Revolutie uitbrak, tijdens dewelke, zoals men weet, talrijke mensen een gedeelte van hun fortuin in een muur van hun huis metselden alvorens op de vlucht te slaan voor de nieuwe heersers.

En alhoewel de legendarische ezel noch van de wortel noch van de raap geproefd bleek te hebben, was Meneer Appelboom van mening dat Sint-Niklaas hem niet vergeten had...

John FLANDERS.

DE GOUDPUT

KORTE INHOUD

Opdat de Boeven zijn fortuin niet zouden kunnen roven, heeft Jeremias het naar buiten laten overbrengen.

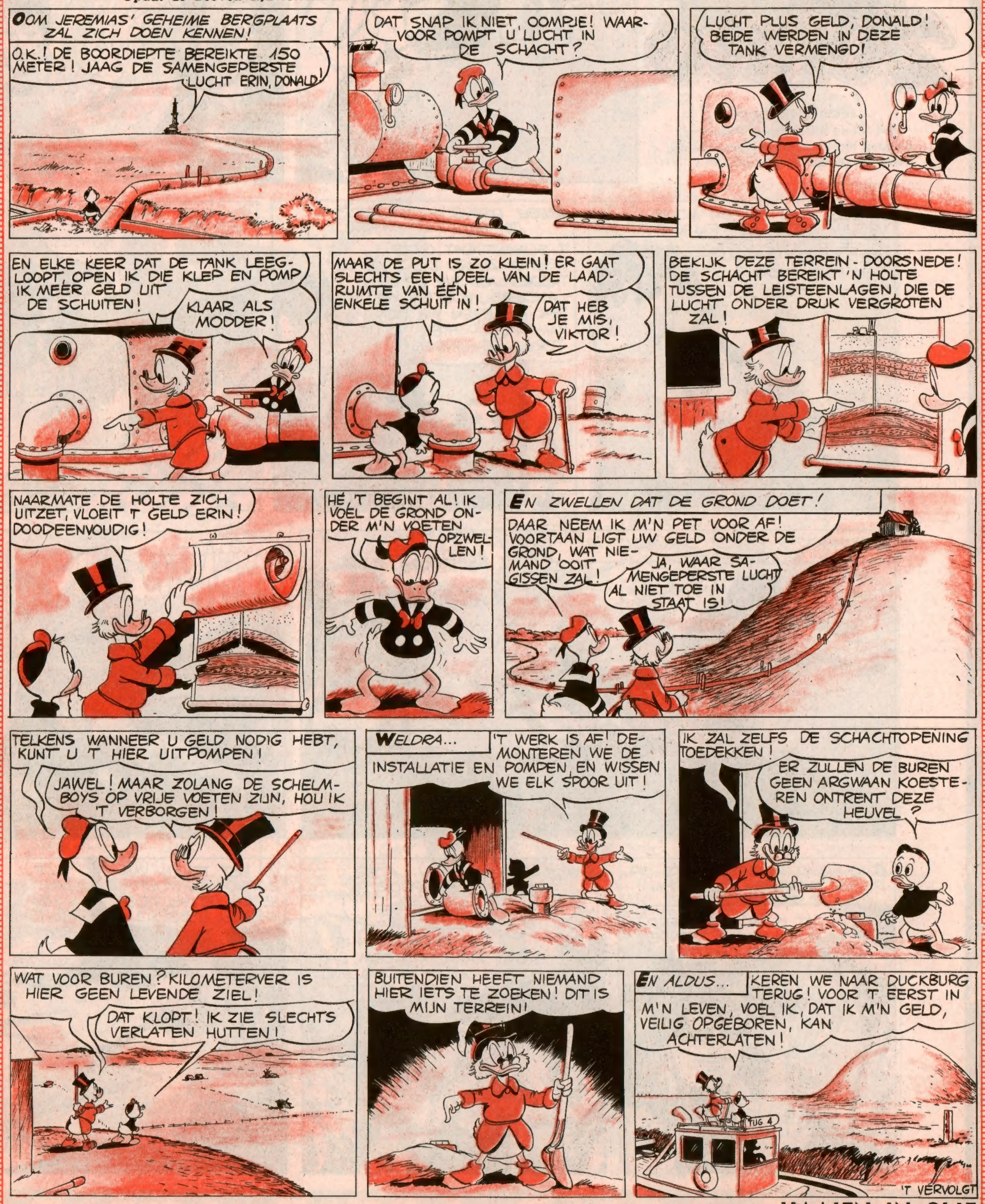

VOLGENDE DONDERDAG: HAAIEN IN OLIE

VOLGENDE DONDERDAG: **ZORRO'S VLAG**

MALASSI de grote fakir

KORTE INHOUD

Minnie's winkeltje wordt door Oscar's concurrentie ten zeerste benadeeld. Tijdens Minnie's afwezigheid, staat Dingo achter de toonbank, en...

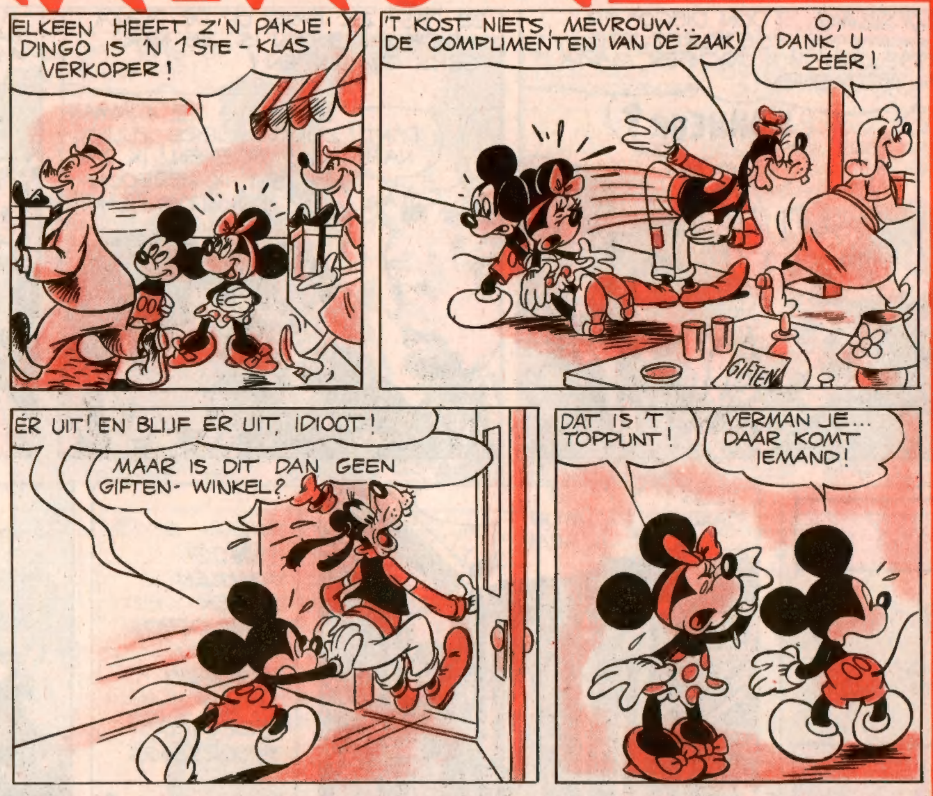

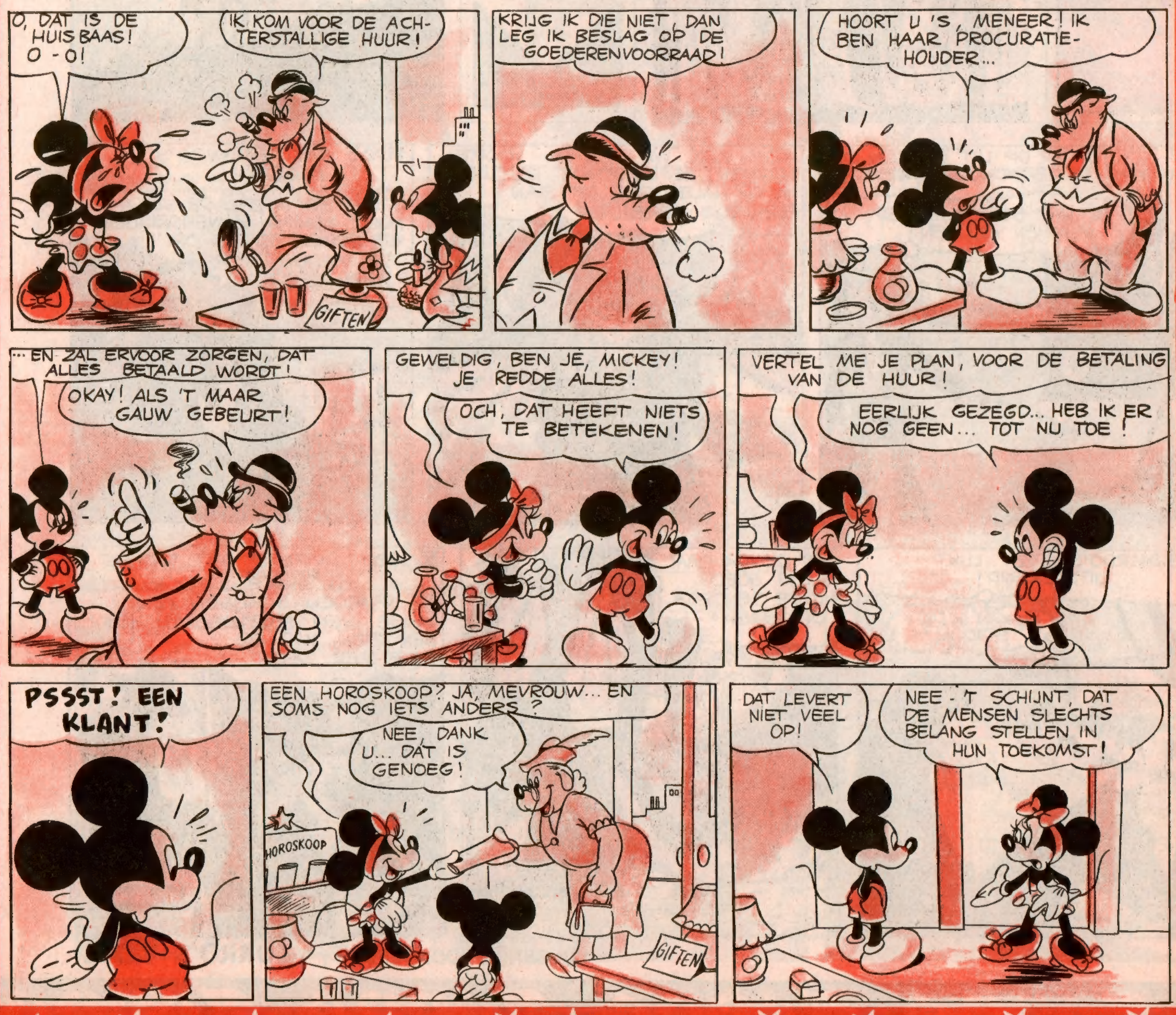

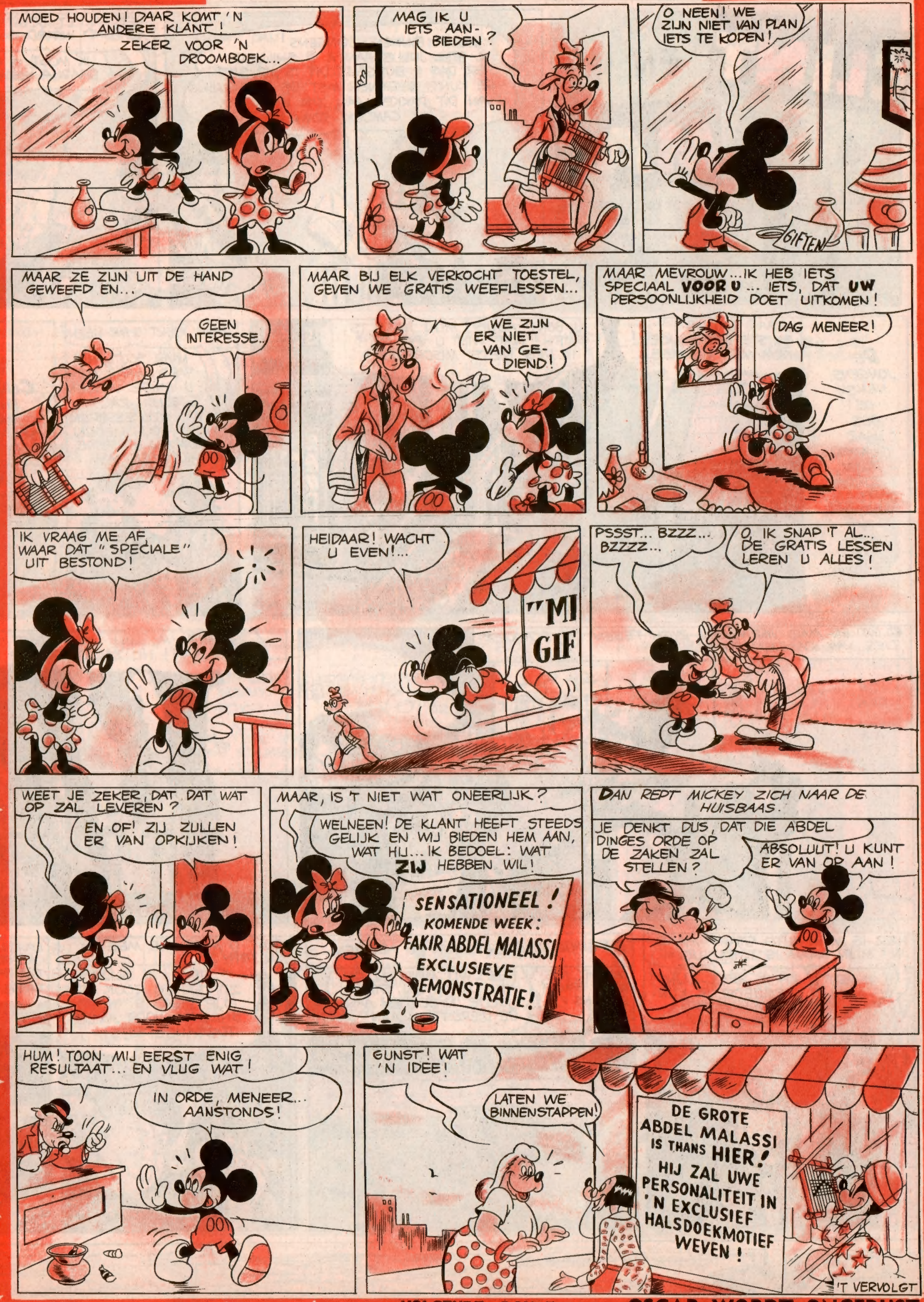

VOLGENDE DONDERDAG: **OSCAR WORDT ONGERUST**

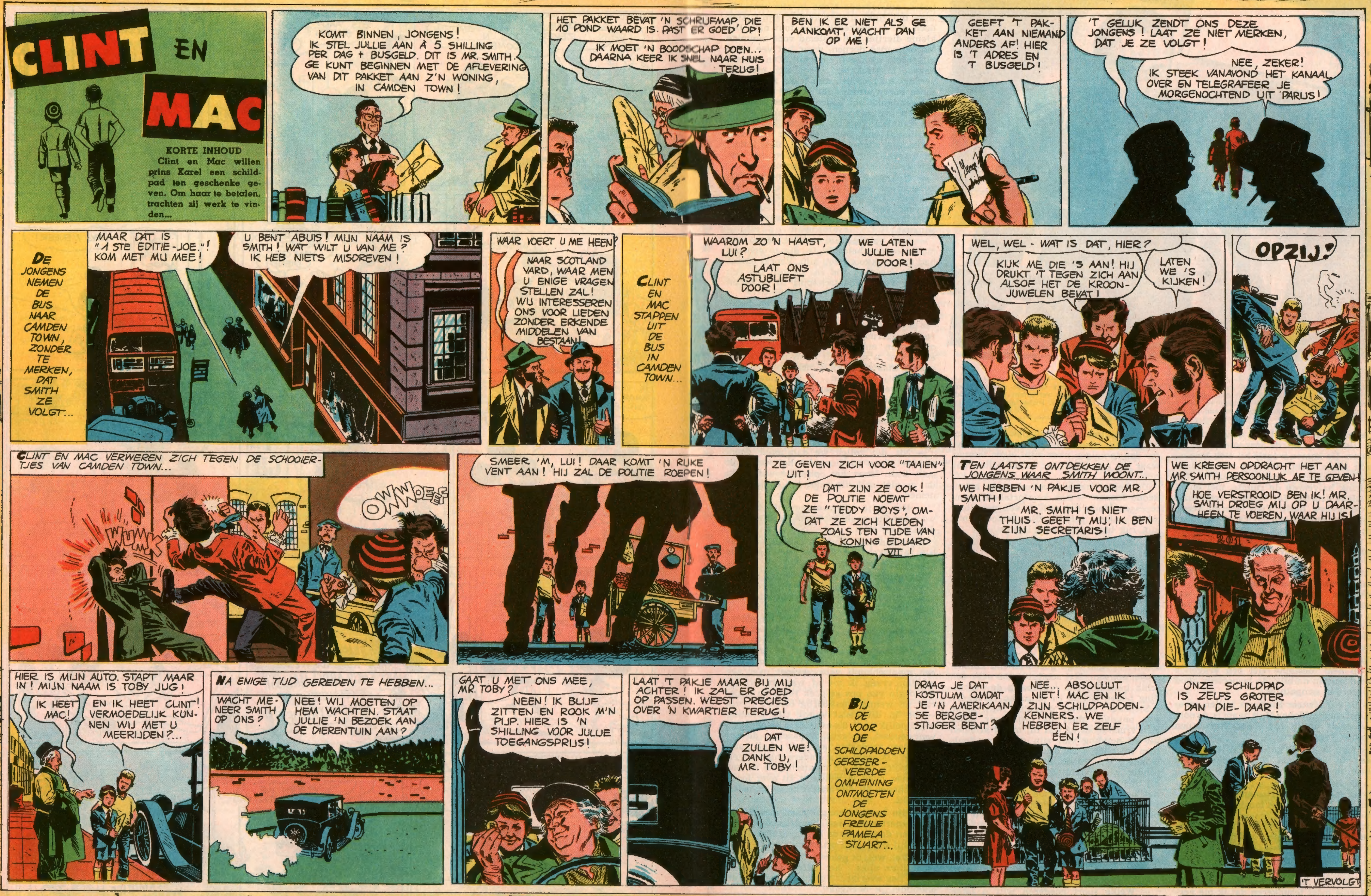

VOLGENDE DONDERDAG: **DE SPINNERIJ**

27.K.235

KORTE INHOUD : Een groepje jongens ontdekt toevallig dat twee auto's dezelfde nummerplaat, 27K235, dragen. Nieuwsgierig gemaakt, stellen zij een onderzoek in. Aldus vernemen zij dat beide wagens aan de reder Stepanek toebehoren. Eén hunner, Gustaaf, is verdwenen. Inspecteur Mono volgt een spoor en landt aldus in kantoren van de « CICAS » aan.

De man, die als Roel was aangesproken, trok zich terug om de inspecteur binnen te laten. De kamer, waarin hij zich bevond leerde Mono niets. Het was een kantoor zoals er duizend andere bestaan. Een toonbank halveerde de ruimte, met enkel een klein deurtje, dat toegang verschafte tot de andere helft. Vier lederen zetels en twee aangepaste stoelen waren aan deze kant van de toonbank geplaats. Het aan het personeel van de « CICAS » voorbehouden gedeelte omvatte twee werktafels, die tegenover elkaar stonden, evenals, dichtbij het raam, een schrijftafeltje. Mono merkte onmiddellijk op, dat de werktafels volkomen leeg waren, wat enigszins verwonderde in het kantoor van een dergelijke maatschappij. Nergens was een dossier te bespeuren, noch enig ander papier, zoals men er in om het even welk ander kantoor talloze ziet.

En wat de man in het grijze pak betreft, die op hem toestapte met een vragende uitdrukking in de blik, de inspecteur vond hem eerder sympathiek.

— Ik zou Meneer Stepanek willen spreken, herhaalde Mono. Mijn naam is Arnold D. Arnolds en ik ben naar Antwerpen gekomen voor zaken.

De man in 't grijs gaf Roel 'n teken hem alleen te laten met de bezoeker. Dan richtte hij zich tot Mono :

— Ik ben Stepanek, zei hij. Ik veronderstel dat u een Engelsman bent, te oordelen althans naar uw tongval. Maar het is nogal laat om over zaken te praten... Mijn kantoor sluit te zes uur. Kan ons onderhoud niet uitgesteld worden tot morgen ?

— Neen, Mister Stepanek. Ik ben trouwens geen Engelsman, maar en Amerikaan. En het is omdat ik morgen naar Californië moet terugkeren dat ik me veroorloofd heb u op dit uur te bezoeken.

— Zo, glimlachte Stepanek. Welnu, zo voegde hij er vriendelijk aan toe, gelieve me dan te volgen naar mijn eigen bureau, waar we gemakkelijker zullen zitten dan hier.

De beide mannen betraden de belendende kamer — een komfortabele ruimte — en Mono liet zich in een der diepe zetels vallen, terwijl zijn gastheer met zijn rug tegen het raam leunde.

— Wel, Meneer Arnolds, welke zaak hebt u me voor te stellen ?

Mono wachtte even en antwoordde dan :

— Het gaat er om goederen naar Tanger te vervoeren...

— En u hebt aan de « CICAS » gedacht ? onderbrak Stepanek hem op een toon van verbazing, wat Mono zonderling leek.

— Zeker... natuurlijk. U houdt zich toch bezig met het vervoer over zee tussen Marokko en Antwerpen en terug... en ik dacht dat ik u mijn goederen zou kunnen toevertrouwen. Het schijnt dat u over een schip beschikt, dat regelmatig de verbinding tussen België en Marokko verzekert.

Stepanek scheen onrustig, wat Mono niet ontging. Maar de inspecteur vroeg zich vruchteloos af wat hij moest afleiden uit de houding van zijn gastheer. Zoals toen hij naar « De Jasmijnen » was vertrokken, was Mono hier binnengekomen zonder welbepaald doel. En ziedaar dat hij Stepanek in verwarring bracht zonder dat het gesprek daartoe aanleiding gaf. « Behalve misschien, dacht de inspecteur plots, indien deze maatschappij slechts een gevel is ? »

Maar Stepanek had zijn kalmte reeds herwonnen en vroeg, zoals het een zakenman betaamt, die de biezonderheden onderzoekt van de zaak welke hem voorgesteld wordt :

— Welke soort goederen wilt u laten vervoeren ?

— Het gaat om twintig duizend kuikentjes..., antwoordde Mono in alle ernst. Ik weet dat zulks u vermakelijk kan lijken. doch dat is werkelijk mijn fout niet. Die kleine diertjes zijn bestemd voor sommige Marokkaanse dorpen, waar het vee werd uitgeroeid door een epidemie. Een Amerikaanse maatschappij wilde zich met het vervoer tot hier belasten tegen zo interessante voorwaarden, dat ik niet geaarzeld heb, ondanks het nadeel van een overlading te Antwerpen op een ander schip, dat naar Tanger zou varen.

Ditmaal was Stepanek weer helemaal zeker van zichzelf. Hij vond plots inderdaad een aanvaardbare reden om die ongewenste klant weg te sturen :

— Het spijt me, zei hij gemeend. Wij kunnen een dergelijke opdracht niet aanvaarden. Wij zijn gespecializeerd in het vervoer van machines : was- en naaimachines, tractoren... Maar wat dieren aangaat...

— Hoe spijtig ! antwoordde Mono gemaakt ontgoocheld. En ik, die zo gehoopt had dat u akkoord zou zijn. Vooral omdat ik niet meer de tijd zal hebben om een andere vervoermaatschappij te bezoeken vóór mijn vertrek per vliegtuig.

— Ik vind het werkelijk spijtig, legde Stepanek uit. Maar het vervoer van dieren is specialistenwerk. Wij zijn daar niet voor uitgerust en beschikken trouwens over geen enkele ervaring terzake. Het enige wat u nog kunt doen is u tot een andere maatschappij te richten, de « Tranido » bij voorbeeld... U zult haar telefoonummer wel vinden in de gids. Het is mogelijk dat u er nog iemand kunt vinden, de huisbewaarder bijvoorbeeld, die u het nummer kan geven van de privé-telefoon van een der directeuren. Die kan u wellicht helpen, indien u aandringt.

— Nu, dat zullen we dan maar doen, zuchtte Mono zo diep, dat het werkelijk echt leek. Maar het spijt me werkelijk, dat u niet zelf die zaak ter harte kunt nemen.

— Het spijt mij evenzeer als u, antwoordde Stepanek, met een vleugje ongeduld in de stem.

Hij stond recht om zijn bezoeker duidelijk te maken, dat hij het onderhoud als geëindigd beschouwde.

De inspecteur drong niet verder aan en twee minuten later stond bij weer op straat, het hoofd vol tegenstrijdige indrukken.

— Wat heeft me dat bezoek nu eigenlijk geleerd ? Het lijkt wel alsof Stepanek er niet van houdt belast te worden met het vervoer van goederen. Waarom ?... Ofwel houdt hij zich inderdaad bezig met een maatschappij voor vervoer over zee en dan vraag ik me af waarom hij bij het begin van ons gesprek reeds zo ongerust en weinig geestdriftig bleek ? Ofwel — en in dit geval wordt zijn houding begrijpelijk — is de « CICAS » slechts een voorwendsel, een gevel waarachter de een of andere verdachte activiteit schuil gaat. Besluit : ik moet eerst nadere inlichtingen verzamelen over die maatschappij en onder meer moet ik weten of zij over loodsen, schepen en alle andere benodigdheden beschikt.

In zijn kantoor aangekomen nam Mono het repertorium der handelsmaatschappijen en doorbladerde het langzaam. Plots hield hij daar mee op en mompelde :

— Wel, wel, ik geloofde het niet en toch staat hier alles : het adres der loodsen en al het overige ! Nu dan, laten we er onmiddellijk heengaan.

('t Vervolgt.) L. STERLING.

De ondervinding is de beste leermeesteres

700.000 km. door het heelal !

Als de verlofperiode aangebroken is, en men een tijdje de ouderlijke woning vaarwel zegt, wordt niets aan het toeval overgelaten : men tracht zijn reis zo goed mogelijk voor te bereiden.

Doorgaans betreft het een verplaatsing van enkele honderden kilometers. Niettemin hebben de reizigers heel wat zorgen : « Vergeet dit niet !... » « Heb je aan dat gedacht ?... »

Ziedaar wat ons een kleine gedachte geeft van wat een interplanetaire reis zal zijn.

Vertrekt men naar de Kust of naar de Ardennen, dan moet men aan alle mee te nemen benodigdheden denken. Maar een reis naar de maan vergt niet enkel en alleen een adaequaat materieel, doch ook speciaal getrainde mensen.

In de Verenigde Staten worden van nu af aan reeds talrijke ruimtereizigers getraind.

David Farrell, proefkonijn van het heelal

Dit jaar werd aldus een proefneming gedaan met een amerikaanse vliegenier, David Farrell, die een theoretische vlucht van lucht, betrekkelijk hoge temperatuur (40°), onbeweeglijkheid, moeilijke voeding (hij voedde zich met vloeibare spijs die

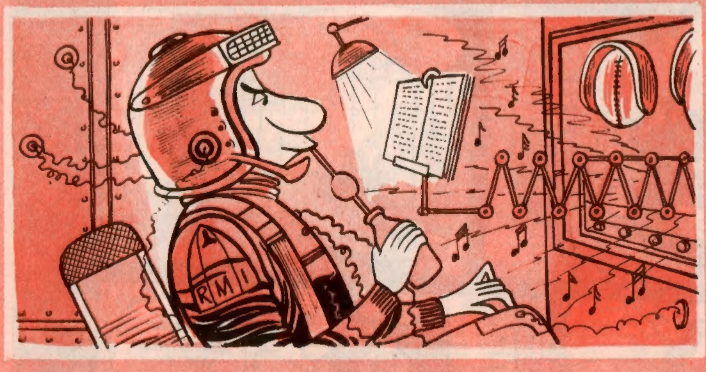

meer dan 700.000 km door het heelal maakte.

In een hermetisch gesloten cabine, 0,90 m breed en 1,50 m lang, heeft David Farrell één week doorgebracht. Deze beperkte ruimte liet hem slechts toe de armen te bewegen en zich enkele centimeters uit zijn zetel te verheffen. Het is in deze omstandigheden dat het « proefkonijn » Farrell meerdere beproevingen moest doorstaan gelijk aan deze, die de ruimtereizigers te beurt zullen vallen : verdunde door middel van een pijpleiding naar de mond werd gepompt). Het ergste was echter de morele beproeving, de volledige afzondering.

Tijdens de lange uren die Farrell in zijn nauw gevang doorbracht, werd de luchtverversing verzekerd door een zuurstoffles en door zeewier dat de uitgeademde stikstof opnam.

Een kantelbare rugleuning en een opblaasbaar kussen lieten hem toe zich uit te strekken en te slapen. Als enige verstrooiing kreeg hij engelse spraakkunst (hm !) en zachte muziek (wat stukken beter is !).

In ons beeldverhaal « De mens in de ruimte » hebben wij reeds tal van problemen betreffende de ruimtereizen uitgelegd. Deze zijn nog ver van opgelost, alhoewel de geleerden — gehaast als zij zijn om een raket, met iemand anders dan zijzelf bemand, naar de maan te sturen — soms het tegendeel beweren.

Vloeibare spijs door middel van een pijpleiding naar de mond brengen is niet moeilijk. Maar als deze spijzen eenmaal in het lichaam van de ruimtereiziger zijn, zullen zij dan tot in de maag geraken, wanneer alle aantrekkingskracht van de aarde verdwenen zal zijn ?

Een « schok » kolonel

De proeven door kolonel Stapp genomen, hebben anderzijds aangetoond dat de mens de versnellingen weerstaat. De bekomen uitslag is echter ver van geruststellend ! Inderdaad, de kolonel heeft een reeks proefnemingen gedaan aan boord van een op sporen bevestigde raketslee. Tijdens de testen werd de hoge snelheid van 10.000 km per uur bereikt. Door bruusk te remmen, heeft hij zijn lichaam gedurende 1/5de seconde aan schrikwekkende negative versnellingen onderworpen. Resultaat : gebroken ribben, afgerukt netvlies en meerdere bloeduitstortingen. De geleerden kraaiden victorie en verklaarden dat de mens dergelijke beproevingen kunnen overleven. Maar als de start reeds zulke gevolgen heeft, hoe zal de mens dan de andere beproevingen die hem in het heelal wachten, weerstaan ?

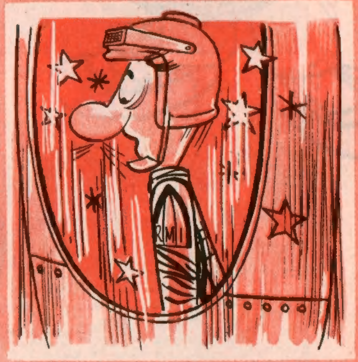

Wat er ook van zij, de Mars- en Maanbewoners lopen gevaar eerstdaags op hun planeet mensen te zien landen met eigenaardig voorkomen : hinkend, kuchend en met bloedomrande ogen... kortom, onze gezanten zullen slechts een povere indruk maken !

Wordt het heelal een gekkenhuis ?

Het gebrek aan zwaartekracht, ten slotte, dreigt een geestelijke storing te veroorzaken; anders gezegd, zij worden gek !

Samenvattend, kunnen wij dus concluderen :

1) dat de ruimtereiziger een goede kans maakt de start te overleven... In welke toestand, dat is een andere vraag;

2) dat hij vloeibare spijs kan opnemen, alhoewel het nog niet bewezen is, dat hij haar kan verteren;

3) dat hij gevaar loopt gek te worden, als hij het nog niet is, wat wij ten zeerste betwijfelen. Inderdaad, welke mens met 'n greintje gezond verstand, aanvaardt een dergelijke reis, in de gegeven omstandigheden ?

4) één zaak is zeker : de interplanetaire reizen zijn zeer geschikt voor de studie van de engelse spraakkunst en het aanhoren van zachte muziek. Ziedaar wat bewezen moest worden !

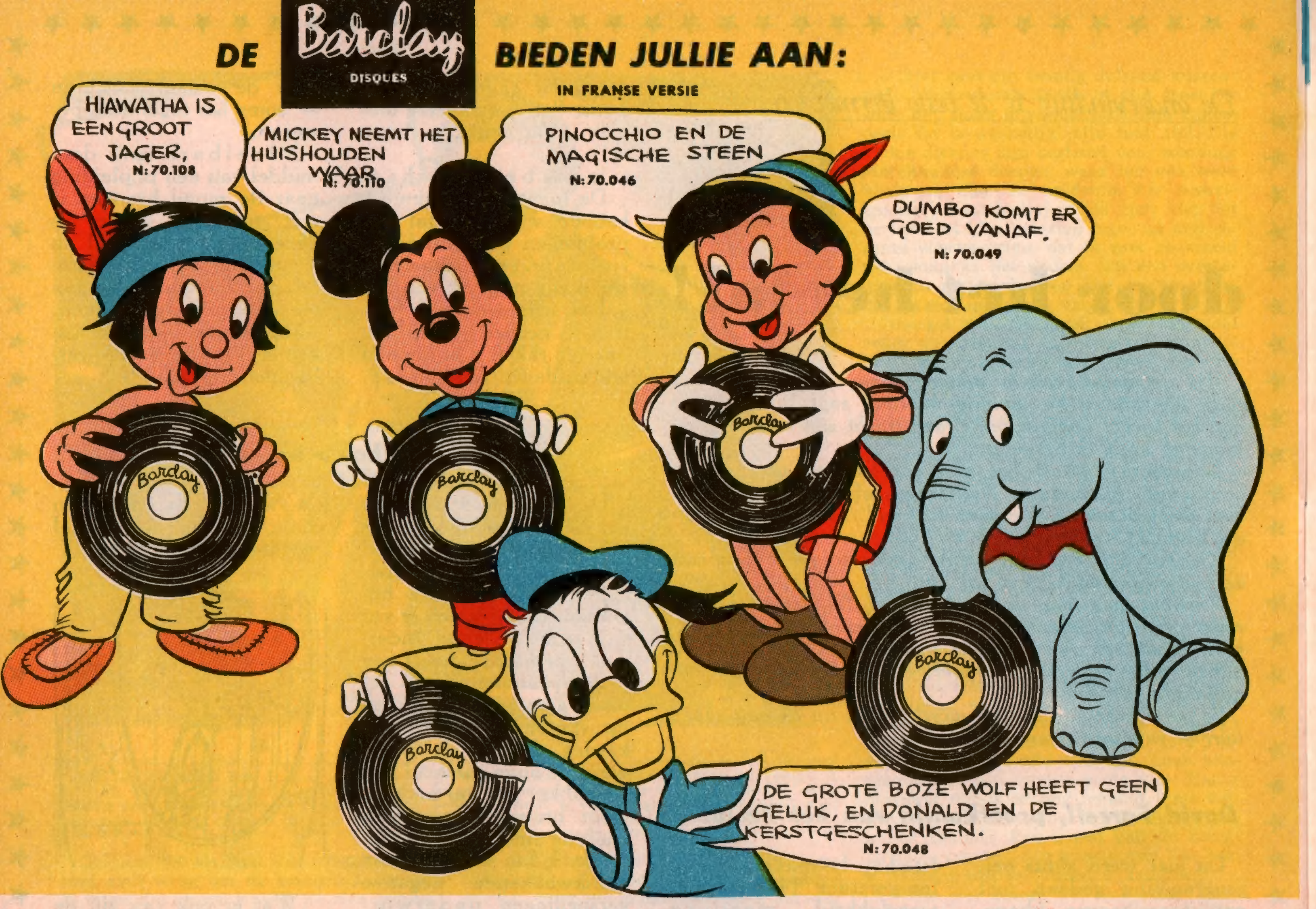

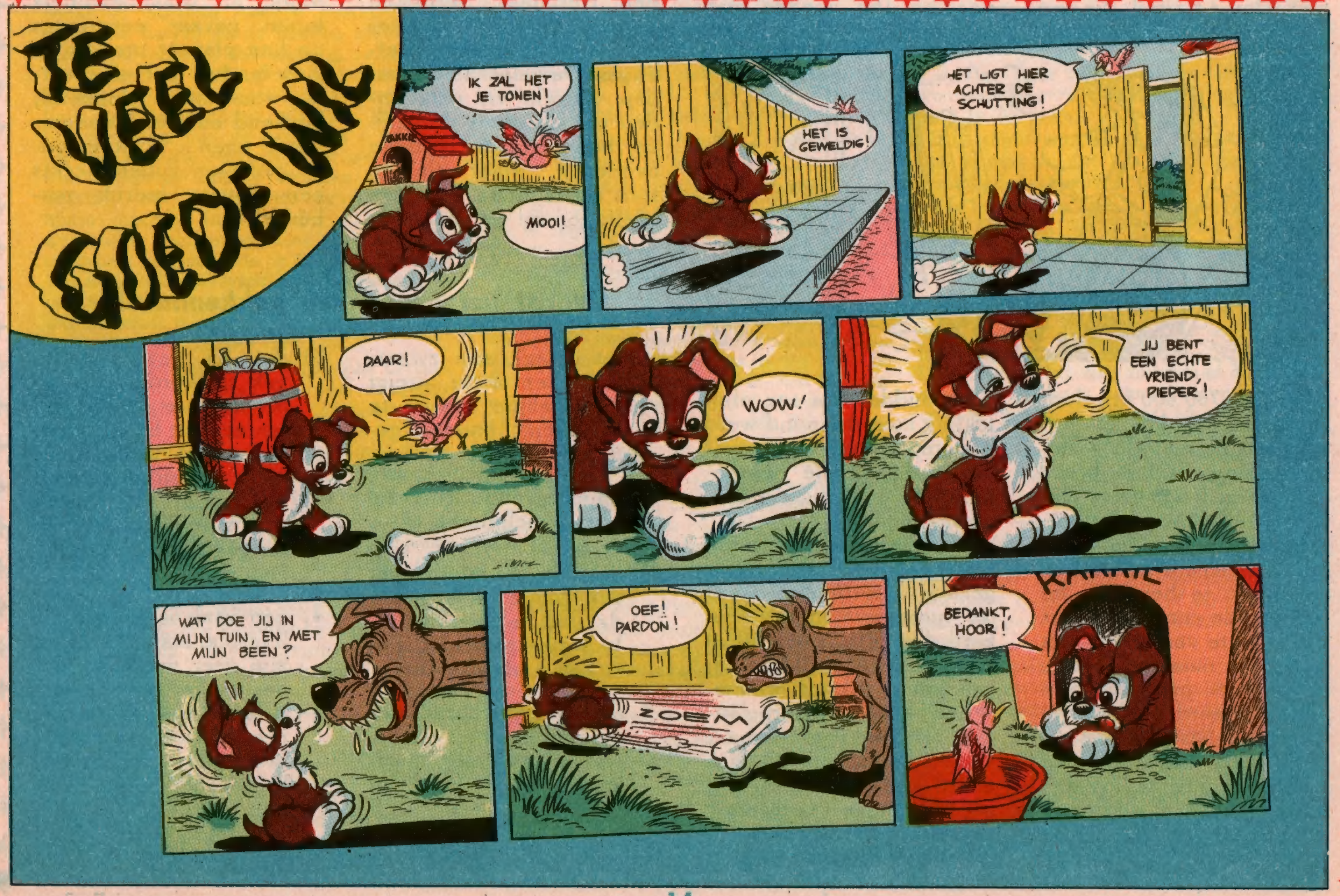

ons compleet verhaal

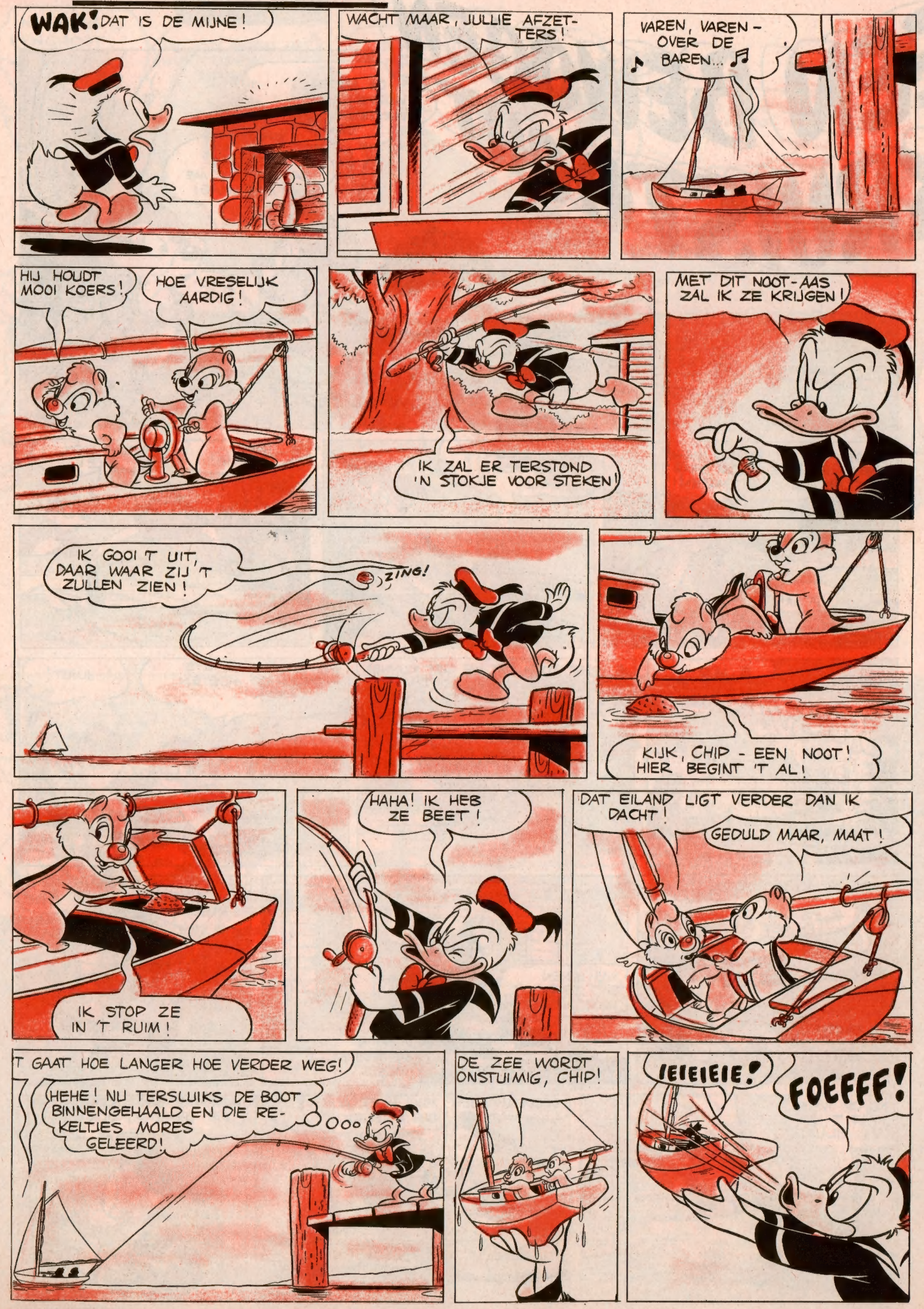
WAK! DAT IS DE MIJNE!
WACHT MAAR, JULLIE AFZETTERS!
VAREN, VAREN – OVER DE BAREN...
HIJ HOUDT MOOI KOERS!
HOE VRESELIJK AARDIG!
IK ZAL ER TERSTOND 'N STOKJE VOOR STEKEN!
MET DIT NOOT-AAS ZAL IK ZE KRIJGEN!
IK GOOI 'T UIT, DAAR WAAR ZIJ 'T ZULLEN ZIEN!
ZING!
KIJK, CHIP – EEN NOOT! HIER BEGINT 'T AL!
IK STOP ZE IN 'T RUIM!
HAHA! IK HEB ZE BEET!
DAT EILAND LIGT VERDER DAN IK DACHT!
GEDULD MAAR, MAAT!
'T GAAT HOE LANGER HOE VERDER WEG!
HEHE! NU TERSLUIKS DE BOOT BINNENGEHAALD EN DIE REKELTJES MORES GELEERD!
DE ZEE WORDT ONSTUIMIG, CHIP!
IEIEIEIE!
FOEFFF!

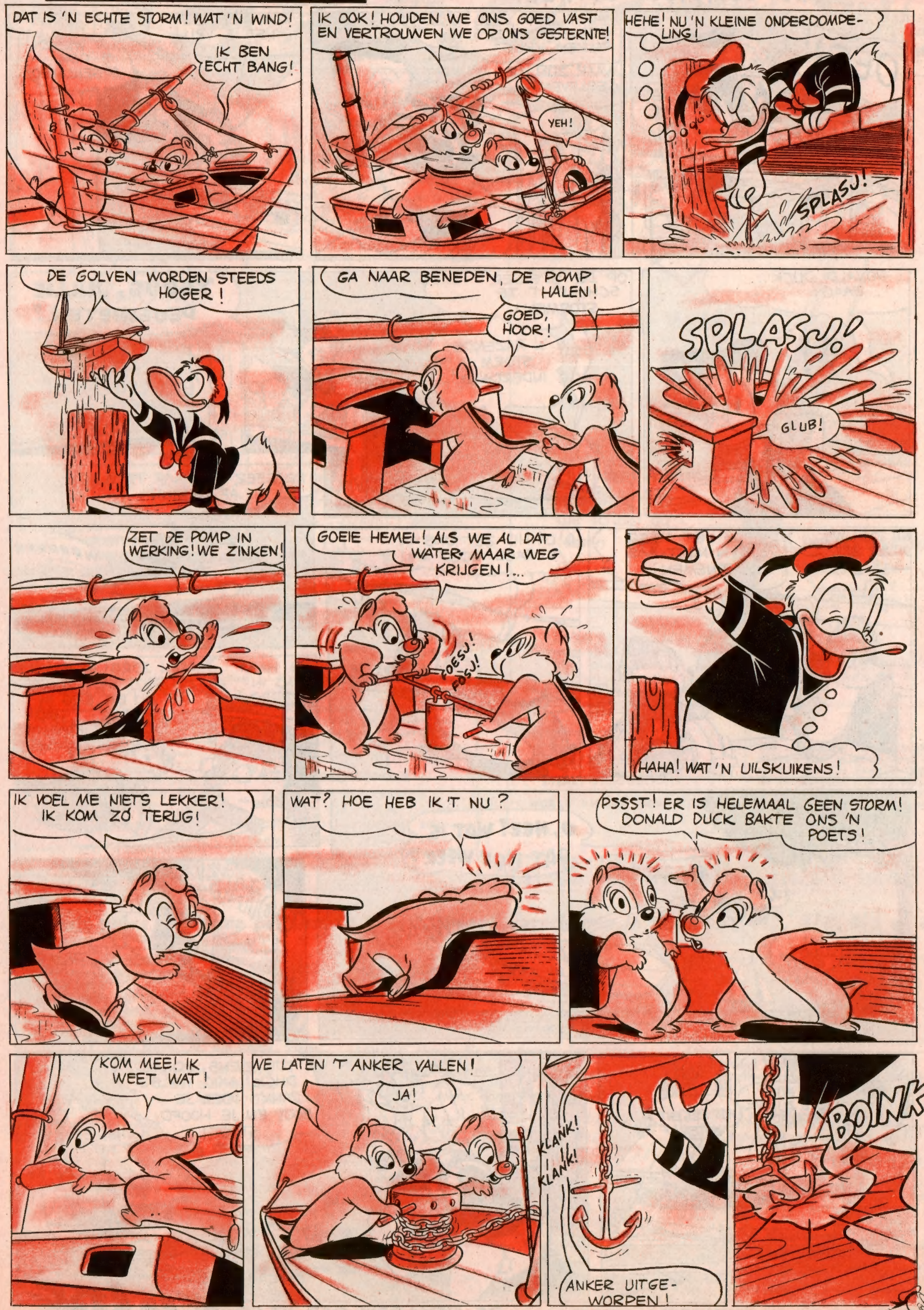
DAT IS 'N ECHTE STORM! WAT 'N WIND!
IK BEN ECHT BANG!
IK OOK! HOUDEN WE ONS GOED VAST EN VERTROUWEN WE OP ONS GESTERNTE!
YEH!
HEHE! NU 'N KLEINE ONDERDOMPELING!
SPLASJ!
DE GOLVEN WORDEN STEEDS HOGER!
GA NAAR BENEDEN, DE POMP HALEN!
GOED, HOOR!
SPLASJ!
GLUB!
ZET DE POMP IN WERKING! WE ZINKEN!
GOEIE HEMEL! ALS WE AL DAT WATER MAAR WEG KRIJGEN!...
HAHA! WAT 'N UILSKUIKENS!
IK VOEL ME NIETS LEKKER! IK KOM ZO TERUG!
WAT? HOE HEB IK 'T NU?
PSSST! ER IS HELEMAAL GEEN STORM! DONALD DUCK BAKTE ONS 'N POETS!
KOM MEE! IK WEET WAT!
WE LATEN 'T ANKER VALLEN!
JA!
KLANK! KLANK!
ANKER UITGEWORPEN!
BOINK

ons compleet verhaal

VOLGENDE DONDERDAG : **DE GEVAREN DER STAD**

EINDE

JIJ OOK KUNT SNEL, ZONDER VEEL TE LEREN, EEN GOED HARMONICASPELER WORDEN.

Wij stellen GRATIS een trekharmonica tot jouw beschikking om thuis te leren. Vraag gedetailleerd prospectus nr 15 aan de

HOGERE ACCORDEON-SCHOOL

Leiding Ch. DEMAELE
Filips-van-Champagnestr., 42
BRUSSEL

Inschrijvingen het ganse jaar door.
Plaatselijk afdelingen over gans het land.

LACHEN IS GEZOND

EEN PRACHTIGE TOEKOMST

— Wat zal je zoon op 't einde van zijn studies aanvangen?
— Bij het huidig rythme, zal hij gepensionneerd worden.

DE LOGICA

De logica is een vorm van redeneren die toelaat te voorzien hoe de dingen zich zullen voordoen.

RAADSELS

Mijn eerste zegt hierheen.
Mijn tweede bedekt de ganse wereld.
Mijn derde verbindt heel wat dingen.
Mijn geheel werpt nieuwe basissen.

Oplossing : HER - GROND - EN.

Mijn eerste is de tweede naamval van nieuw.
Mijn tweede is een vertegenwoordiger.
Mijn derde is een plankenkast.
Mijn geheel verspreidt berichten uit de gehele wereld.

Oplossing : NIEUWS - AGENT - SCHAP.

WAAR OF NIET ?

1) Componist Berlioz' vader wilde dat zijn zoon voor **geneesheer** studeerde.
2) De **Russen** zijn erin geslaagd 'n hond een **tweede kop** over te enten.
3) « **Couscous** » is de naam van een afrikaanse geitenvleesschotel.
4) **Klatergoud** wordt uit oude vodden gefabriceerd.
5) De « **Scottish** » is een oude schotse dans.
6) **Banana** is een haven in Belgisch Kongo.

Oplossingen : 1) Juist - 2) Juist - 3) Gedeeltelijk juist : in plaats van geitenvlees is het schapenvlees - 4) Onjuist - 5) Juist : het is een oude schotse wals - 6) Juist.

MICKEY MAGAZINE **Het jeugdblad voor jongens en meisjes.**

Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever :
Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867.
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,50 - 6 m. : fl. 10,50 - 1 jaar : fl. 20,-

ABONNEMENTSPRIJS :
Postcheck : Nr 7539.34

	3 m.	6 m.	1 jaar
België .....fr.	75,—	145,—	280,—
B. Kongo ...	80,—	150,—	290,—

Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.

Alle briefwisseling is te richten aan :
MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

© 1958 WALT DISNEY PRODUCTIONS.
WORLD RIGHTS RESERVED.

Dit exemplaar van « Mickey Magazine » is uitsluitend bestemd voor de verkoop tegen de vastgestelde prijs en mag in geen geval aan een leesportefeuille gevoegd worden noch in huur gegeven.

BEN JE REEDS LID VAN DE CLUB ?

De winnaars van onze prijskamp 1, 2, 3... Hop! verschenen in nummers 413, 414, 415 en 416

Een radiotoestel « Novak » :
L'HERMITE, Ghislaine, Prins Baudewijnlaan 254, Edegem.

Een draagbaar radiotoestel « Novak » :
VANDEN BRANDE, Jean-Luc, 57, rue du Try, Montignies-le-Tilleul.

Een fototoestel « Zeiss Novar » :
MELOTTE, Anne-Marie, 20, rue Ransy, Vaux-sous-Chèvremont.
MOINS, William, Kuipstraat 35, Elsene.

Een pen « Parker 41 » met Lustraloy-dop :
PAUWELS, John, Leopold de Bruyne straat 31, Sint-Kruis.

Een croquet-pistespel :
DEWAR, Jean-Pol, 17, rue Pirka, Amay.
THONE, Rita, 31, rue Prée, Biesmes.
LOUIS, José, 7, rue de la Cavée, Pâturages.

Een schrijnwerkersbank :
VERREYCKEN, Jozef, Blijde Inkomstraat 101, Machelen.
VAN HINSBERGH, Alfred, Lang Levenstraat 45, Brussel 5.

Een express-trein Expo 58 met personages :
MASSART, Janine, Lodelinsartstraat 52, Charleroi.
DUPORT, Pierrette, Liaudoz 27, Pully-Lausanne (Vaud), Zwitserland.
WINCKELMANS, Lucienne, Dorp 42, Putte.
MERTENS, Jean-Pierre, Viséstraat 49, Luik.
CROMMELINCK, Jean-Marie, 29, chemin du Belloy, Waver.

Een vier paarden-spel :
SCHENKER, Monique, 3, place des Eaux-Vives, Genève, Zwitserland.
DENECKER, Yolanda, Nieuwstraat 6, Bredene.

Een croquet-spel :
ROUSSEAU, Nicole, Brusselstraat 66, Edingen.
VERBRUGGE, Anne-Marie, Verzoeningstraat 62, Anderlecht.
SAVARY, Nicole, 32, rue Ecuelle, Taintegnies.

Een miniatuur-golf :
VANSTEENWEGEN, F., Paardenkerkhofstraat 219, Mechelen.
PITTATORE, Mario, 55, rue Trois Fontaines, Marcinelle.
MERCIER, Rolande, Penthéréaz, Echallens (Vaud), Zwitserland.
SERVRANCKX, Nadine, Basilieklaan 74, Sint-Agatha-Berchem.
MAEYENS, Michel, B. Triestlaan 39, Gent.

Een Parker T Ball Standard :
TAMAGNI, Myriam, 202, rue Large, Nessonvaux.
LACROIX, J.-F., 31, rue Maréchal Foch, Roux.
MOREAU, Bernard, 33, rue de Gency, Frameries.
GONSALIS, André, Plakkerstraat 74, Oostende.
DOSOGNE, Marie-France, Copernicstraat 56, Ukkel.

Een putt-ball-spel :
BRUYR, Jacques, 38, rue de Piétrain, Jodoigne.
NOVARINA, D., Fossés 6, Morges (Vaud), Zwitserland.

Een basket-ball-spel :
VAN AUTREVE, Monique, Binnenweg 159, Ledeberg-Gent.
EVENS, Martine, P. Van Obberghenstraat 82, Evere.
BAES, Daniel, Timmerwerf 6, Brussel.

Een shot-ball-spel :
COUWENBERG, Jacqueline, Lindelei 164, Hemiksem.
DE MEESTER, Rudy, Huidevetterskaai 20, Gent.
SEUVRAIN, Jacqueline, Albert I straat 34, Frasnes-lez-Gosselies.

Een vrachtwagen met kipbak :
KRINGS, Robert, Haute Vaulx 60, Malmédy.
HOLLANDER, Elisabeth, Rubenslei 28, Antwerpen.

Een rubberpop « Vache qui rit » :
LOCHY, Paul, Stoopkensstraat 65, Hoegaarden.
GABELE, Francis, Militair Auditoraat, B.P.S. 7, F.B.A.
VERRIEST, Micheline, P.B. 2020, Stanleystad, Belgisch Kongo.

Een Donald-pop :
BOUGELET, René, 16, rue Jos Wauters, Jambes.
RAWOENS, Albert, Vooruitzichtstraat 200, Aalst.

Een doos Mickey schrijfpapier :
BAUD, Claudine en François, Les Rochettes, Lucens (Vaud), Zwitserland.
PINELSEMAIL, Francine, Frankrijkstraat 17, Estaimpuis.
ABSIM, Jean-Pierre, 12, rue du Bosquet, Falisolle.
QUISTHOUDT, Félix, Nieuwstraat 66, Asse.
CASTERMAN, Monique, 37, rue Saint-Ghislain, Jumet.

EN MERKWAARDIGE PICKNICK

Mieren zijn op de picknick niet gewenst !

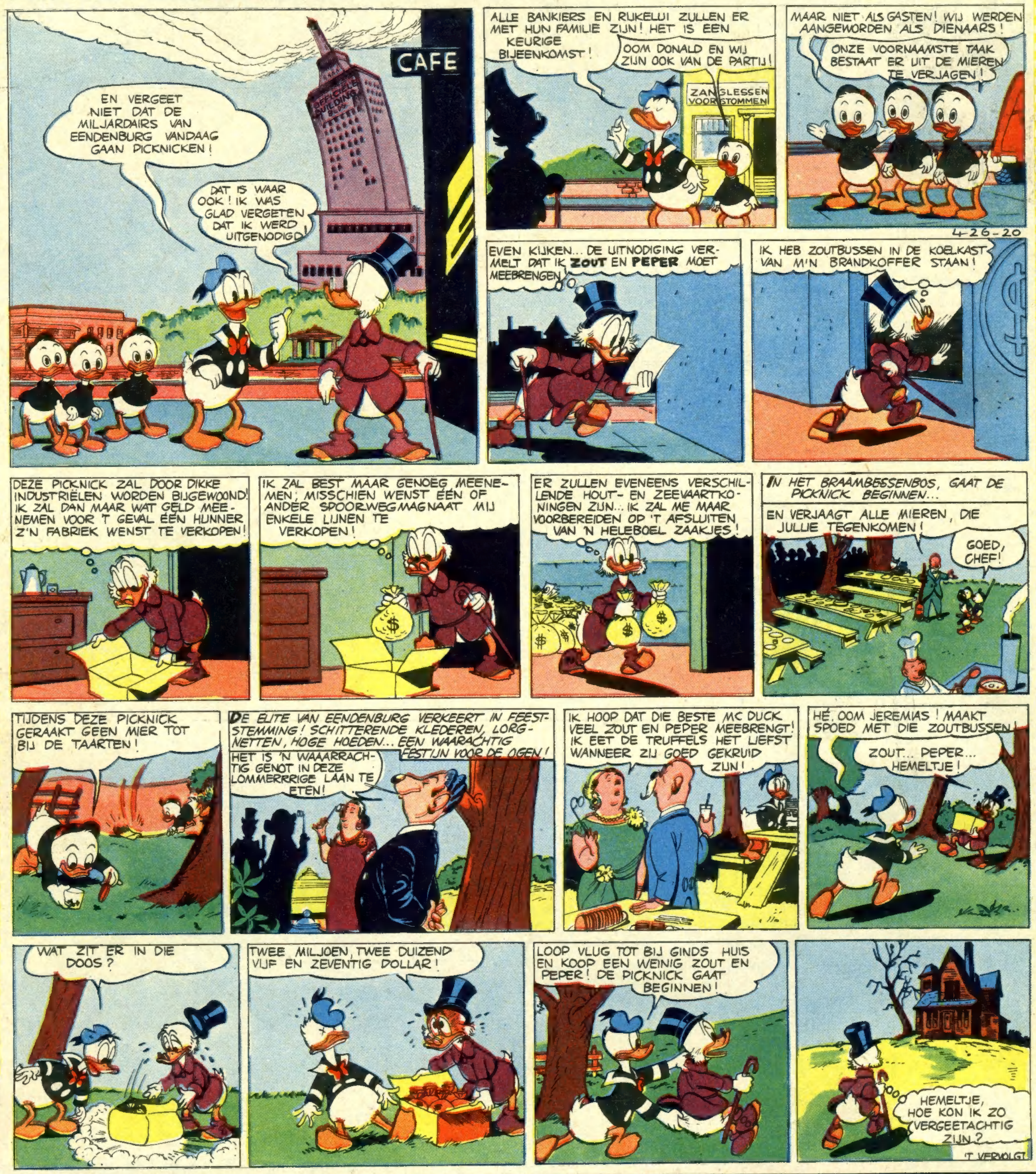

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.

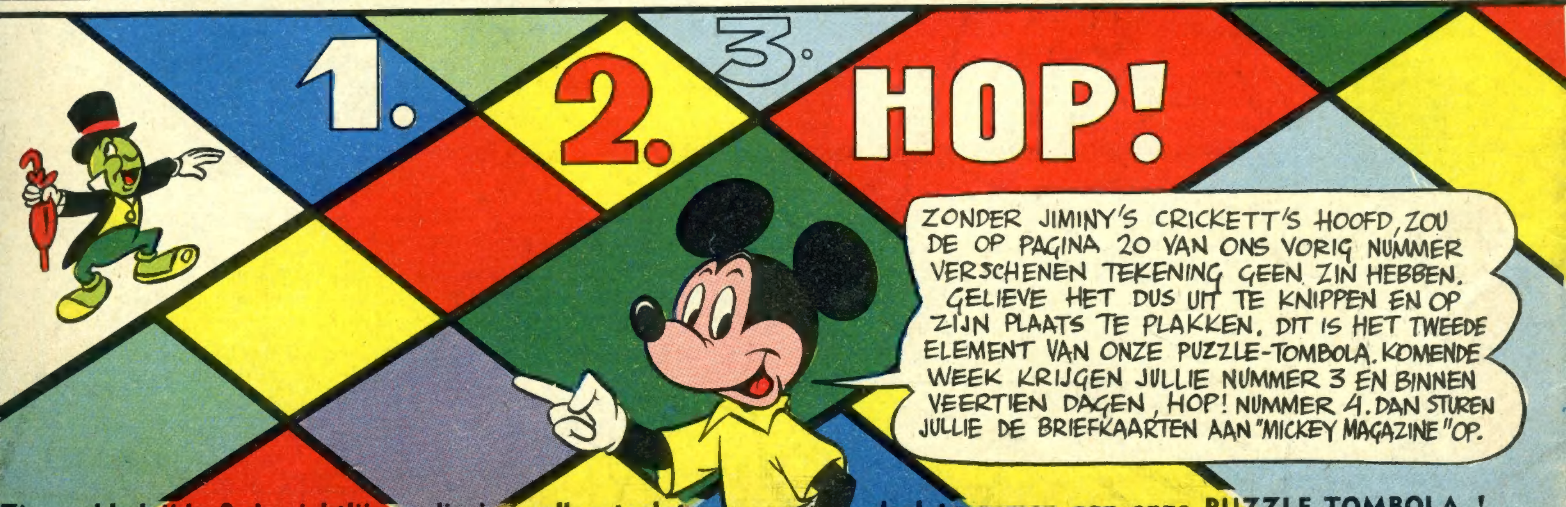

Zie op bladzijde 2 de richtlijnen die je zullen toelaten deel te nemen aan onze **PUZZLE-TOMBOLA** !